

עין משפט
ור מצות

ב' א טו"ע א"ח סימן
תקנא סעיף א'
ב' ב ט"ז ס"ו מהל' י"ט
הלכה כ' סמג לאין
ע' טו"ע שם סימן תקנא
סעיף א'

בבט ג ד מיי פיה מהל'
תעניות הלכה ו סמג
ענין מדרג ג טושיע סס
סימן תקנא סעף ג:
ל ה מיי סס טושיע סס
סעף ד:
לא ו מיי פייג מהל'
תפלה הלכה טז טור
א"ח סימן תקנא:
לב ו מיי פיה מהל'
תעניות הלכה ו טושיע
א"ח סימן תקנא סעף י:

לעזי רש"י

סורלוי"ר [סולוי"ר].
לדורך (לשם כיבוש).
לישקוי"ר, לנהץ.

מוסף רש"י

[illegible]

יביתו חננאל

לאת (ולכן) [לכם] אחריה
תקרה. אמרתי ושמתי
תורה. אלו דקלין וכלי
שדה. אחרי רחב בני ברחי
שדה. ברחי שדה של
אמורן. בנרים מנצחין
אשר ללובסין שבבת ארם
ש' באב להיות בחרוכה עד
ש' מנצח. וארצוהי כי
נדרים של ששתן. סי'
[תקרה] בלשון ישמעאל
העבר. והוא בני חומרתא.
שבבת ארם להיות ש' באב
העבר אמר. ללובסין
ובחמישי מותר מפני כבוד
אמורן. אמרתי בנן
ישלח. ש' באב עירב. שבת
ש' בסקתהו סי' כי באב
החורו לו לכנס וללובס
שיאן לו אלו חילוק. ארם
[ומנצח] לכנס אמור
בחורו של מנצח.
[כיסוף] חלוקתו כי נתון
ש' ששת ארם. וקרימן לו
באר ש' ששת ארם
חילוק הכנס ולרעיתו דאס
ש' באב. אמור. חקיר דקא
בעל קצור דבי ער
ומנצחין לפני ש' [ארם]
אמור לכנס לפני ש' אמור
וארצוהי להיות לאתר ש'
באר. ויגורח של בני כבל
כניבוס של בני ארם
ישראל. וכל ששתן ארם
ש' ש' ששטו מנצח. וכתבא

(א) נראה דל"ל וכנסו להניח לאחר ת"כ.

אמר רב **מא** הלכך האי בר ישראל דאית ליה דינא בהדי נברי
 אשתקית וכו'. פירוש משום דלמר לעיל מגלגלי מונה ליום
 המיני: **של** תפוזים. י"מ תפוזים ט כריח אחרונים:
קצרי דבי רב. פירוש כוננים הנעדים ולכן קרי להו קצרי על
 שזמנא דהוה קצרה

ע"י רחמי המים: **מִי** שאין לו
אלא חוק אחד מותר לכבב כסופו.
(סוֹבֵטבול ויוס) ופ' אלו מגלחין (מ"ק
דף טז.) דקאמר ולישמין הא דאמר
רבי אסי אמר רבי יוחנן מי שאין לו
אלא חוק אחד וכו' דפריך ואמרו כל
התלוקים אסורים לכבס בחול המועד
וחלוק זה מותר ומתקן זה אזורו
מוכס עלי שאין לו אלא חוק אחד
וא"כ דוקא להא אכל לנו ודאי אסור
אפי' שאין לנו חוק אחד שאין
לנו אודנין אזור על חלוקת שני
וגא' הו' אזור מוכס עליו וכן נ"ר
ליהר שאל לכבס התענית בחול
המועד שא"ג שאין לנו אלא אחד
אכל מ"מ ע' לגש לכבס גברי
התניקות מ"י לשכב דהו' כמי שאין
לו אלא חוק אחד שיש רגילות להתל'ן
בגדיהם וכל שעה נ"ר לו כל
בגדיו ועל זה נהגו העולם לכבס
בחול המועד:

בשני ובחמישי קורין שלש וספסיר אחד. מכלן מוכות רבינו מס' דמפטיר עולה למנין שבעה מדקאמר קורין שלש ומפטיר עולה שמפטיר אחד מן ה' דקא מיבעיא ליה צמניה ודף כג. וס' ומפטיר עולה למנין שבעה לא חו' ששמע מהכא דעולה: ומררובי

משום גיהור חיותא
משמיה דרבי יוחנן אע"פ שאמרו כלי פשתן אין בהן כ
ללבושין בשבת שחל תשעה באב להיות בתוכה א
לפניו ^א אבל לאחריו מותר ושמואל אמר אפילו לאד
שבת שחל תשעה באב להיות בתוכה אסור לספר ו
מפני כבוד השבת כיצד חל להיות באחד בשבת ו
כולה בשני בשלישי ברביעי ובחמישי לפניו אסור לא
בערב שבת מותר לכבס בחמישי מפני כבוד השבת
כשבת מותר לכבס בערב שבת מן המנחה ולמע
ואיתמא רב אחא בר יעקב אחא ^א חל להיות בשני
ומפסטר אחד בשלישי וברביעי קורא אחד ומפסטר
לעולם קורין שלשה ומפסטר אחד תיובתא דשמואל אמ
דנתיא ^א תשעה באב שחל להיות בשבת וכן ערב חל
בשבת אוכל ושותה כל צרכו ומעלה על שולחנו
בשעתו ואסור לספר ולכבס מר"ח ועד התענית
יהודה אומר כל החדש כולו אסור רשב"ג אומר א
שבת בלבד ותניא אידך ונהוג אבל מראש חדש
מאיר רבי יהודה אומר כל החדש כולו אסור רש
אלא אותה שבת בלבד אמר ר' יוחנן ושלשת מקו
והשבתי כל משושה חגה חדשה ושבתה מאז דאמ

אחד. אחד קורא והוא עזמו המפסיד. קטני ממשית לאחיו
שנים. 'אחי מפסיד סעודתו ואחי ממעט בחשבילי אלף א'
דעוונתא היא במסכת גיטין דפרק (מי שחזון) (דף סה:) דליכא
כשעטר שוב לא חזר למלוכותו לפיכך הוצרך לעמוד בשעמו בעת
הסעטים. אלמא דקדירא לא דרי מאיר לפניו אסור לאחריו מותר

ניגול כהדים. בערכאות שלהן: ⁽¹⁾ ונחמתי לכם אחרים וסוקו. חיירי
לחיירי רב יהודה לעיל קטו ואילו: דקלים. להפרינס מהן שיש
מהן בבגל הרבה כדמחירין בפי' (דף ט:). עולא חיקלע לבגל חזא
מולא נא דמחרי כו': כלי פסקו. ללבוש: לא שנו. במחמירי' שם
השעו אסור לכנס: אפילו לכנס
ולפניה. כדי שילבוש לאחר זמן
לאחר ע' נאז אסור דנראה כמסיה
דעמו שטוק בבינוס בגדים: אמר
רבי שם פדע. דלמי לכנס ולפניה
אסור: קלרי. קר שם ש' בלשון
ישמעאל והם כובעין. שמעתי אומר
על שם שמקצרין בגדי אמר כדורסין

אזתן ברגליהן כמיט שקרין פולחין
והיו דמתברמין עין רוגל (שחול)
ב (י) עינא דקדרא: **אילנא לכבס**
ללבוש. מיד כחמיש מאי כבוד
שבת איכא: **אלא.** ללבוש לכבס
ולתניח עד השבת: **לעולם לכבס**
וללבוש. מיד כחמיש (י) וכמי שאין
ללבוש: **אלא חלוק אחד.** דאין לו לחליף.
ומאי שפיר כבוד השבת דלא לא
מכבס השחא כחמישי חו לא מאי
לכבס ליה: (י) **חולו של מועד.** שאין
לו אלא חלוק אחד דלא בריה דלא
מכבס מפני הכנימה ואפי' כיבס
לפני המועד מותר לכבס במועד:
וגיטון שלנו. אינו יפה אלא ככירוס
שלן ואסור לגבן לפני תשעה באב
אפילו להיות לאחר תשעה באב.
אין כיבוס שלנו מותר: **פלי כסא**
אין בן. ליאסר משום גיטון אלא
בכלי מילת. ליסקי"ר בלע"ז: **לא**
שנו. שאסור ללבוש בשבוע שחל
תשעה באב להיות בתוכה אלא
ביומא שאינו תשעה באב שחל
לחולת רב יצחק בר גיורי

[illegible]

מותר תיבתא דשמואל: וכן ערס תשעה בכח שחל לבית
 כל זכר ומתנהל עמי כקדושת שלמה בשפתו
 מחל דלמא מן הדיוט ומן וזכא לחד מן הדיוט כלומר
 מולכו ותקפו שהיה אוכל הוא ושכרי ס' כור קולת כו' ועד
 רבי יהודה ורנן שגמגמילא סבירא להו דאפילו לאחריו נמי אסור:
 מחנה

הוא אסור, וניהרץ שלנו אסור. לייט עלה אביר. כמאן דכביש בע"ש בט' באב מן המנחה ולמעלה ושני קרין ג', מספיר, אסוף אסיפס. תיובתא דשמואל. דא דקתני מותר לכבש כל השבוע, ושם

יבסס בערב שבת ב"י באב עצמו מן המנהג ולמעלה. לייס אבי' מי שהצריך ודחק עצמו לכן

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. כִּי אָנֹכִי יָדַעְתָּ אֵת
הַמַּחֲשָׁבֹת אֲשֶׁר אָנֹכִי
מַחֲשֵׁב עֲלֵיכֶם נֹאם יי'
מִשְׁחֹבוֹת שְׁלֹם וְלֹא
לִמְעָלָה לַתּוֹת לְכֶם אֲחֵרִית
וְתִקְוָה יִדְמֶיהָ כֵּט יֵא
2. חֵשֶׁב וְיִשְׁעֶךָ לֹא יִרְחַח
אֵת רִיחַ בְּקִיּוֹ וְיִרְבֶּה
אֲמֹר רֵיחַ רִיחַ בְּנֵי
בְרִית קָדָה אֲשֶׁר בְּרִיתוֹ
3. וְהַשְׁתִּי לְךָ מִשְׁחָה
חֲזָה חֲרָשָׁה שְׂכָתָה וְכֹל
מִעֲרָה: הַשְׁעָה כֵּן

הגהות הב"ח

(א) נט' ובהמישי מותיר
ממנו כבוד השבת מאי
מותרין חילולא לכנס נט'
הוא דשרי חלל כל השבת
טלה: (ב) רש"י ד"ה לעולם
נט' מיד נחמישי ינמי שאין
נט' הד"א: (ג) ד"ה בחורלו
של מועד דביוק שאין לו
חללא חלוק אחד לא סגי
דלמא מכנס ליה חמט
הנעמה: (ד) ד"ה ומסיר
אחד מלכותו עליה:

הגהות הערה"

[א] רש"י ד"ה אבל
ושביע. רשום קו עליו
למחזור:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
[א] רש"י ד"ה אבל לאחריו
זכר ושביעי. נמחק מלת
ושביעי:

רבינו גרשום

ובטלו קצירי, לבסוף
וללבוש מאי כבוד שבת
איבא, כמאי לרבוש
ב'חמישי', אלא לאו להניח
ללבוש בשבת, והיינו
כבוד שבת, דעמא
ב'חמישי' למי שהוא קרוב
לשבת, אבל שאר יומי
ללבוש הניח, וקשיא לר' (לר' נתן) לר' (לר' נחמן) לעולם
לבסוף וללבוש, כ'חמישי',
ודאמרת מאי כבוד שבת
איבא, לר' ליה לא אלא אותו
חלוק ולא מצי להמתין עד
שבת, והיינו כבוד שבת
שמענס ליה, ולכהי שאר
היום אפור, אבל לר' לאו

ובקריאת הספר, קיימא לן